

Чрезъ своя баща-общественикъ и главно чрезъ своя братъ сжщо така голѣмъ общественикъ, тя е била въ най-близки връзки съ тогавашния елитъ на Търново.

Най-голѣмо влияние върху цѣлия ѝ духовенъ миръ е ималъ високоинтелигентния американски мисионеръ Д-ръ Лонгъ, който дохожда въ В. Търново презъ 1859 година и стоява до 1863 година.

Освенъ съ своя голѣмъ интересъ къмъ тогавашния умственъ животъ, тя е импонирала предъ своитѣ близки и познати и съ своята голѣма сръчностъ.

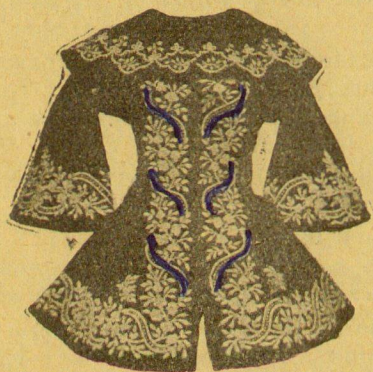
Така, презъ 1859 година, като млада невѣста, тя ошила иконата „Св. Богородица“ въ размѣри 80 см. на 70 см., поставена въ разкошна рамка, посветена на мъжа си Х. Д.

Иконата — релефъ — кадифе, изработена съ злато и гарнитура разни цвѣта.

Подъ иконата има текстъ:

„Тукъ виждаме да спи Оногова, който вѣчно бди“.
(1859) іануарій 1-ий — Търново.

Презъ 1863 година на изложението въ Цариградъ, между изпратенитѣ отъ нея нѣща, е и златошитата дреха,

наречена „Болка“, отпосле подарена на ромънската княгиня Елисавета презъ 1870 година.

Последната наредила да бжде поставена въ училището-пансионъ „Азиль-Елена Домна“ въ гр. Букурещъ срещу стаята на ученичкитѣ по ржкодѣлие, гдето били изпратени да се учатъ и нашитѣ съгражданки Тодори Ил. Петкова и София Кочева.

По случай свършване морското училище, тя подарява на братовия си синъ Владимиръ П. Кисимовъ една ошита отъ нея възглавница.